

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adtatnak

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dező Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Városunk és a jövő évi költségvetés.

— Két cikk. —

I.

Előttünk fekszik lapunk mult számában már bő kivonatban ismertetett költségvetése városunknak.

Ily terjedelmes és minden tételében alaposan indokolt költségvetés még nem volt a képviselők kezében, hogy városunk pénzügyi helyzete és ezzel kapcsolatban a város kormányzatát alapos, beható bírálat alá vehessék.

Ez a városi költségvetés az utolsó, mit a jelen tisztikar a leáldozáshoz közeledő 6 évi cycloban a képviselőtestület elé terjeszt, s így, mint a költségvetés terjedelme és indoklása is mutatja, ez bírálatot provokál a mai magisztrátus 6 évi kormányzása felett.

Az országgyűlés mindig az évi költségvetés tárgyalását használja fel arra, hogy a kormány gazdálkodása felett ítéletet mondjon; azt hisszük, hogy helyesen cselekszünk, ha városunk jövő évi költségvetését mi is alkalmul használjuk fel arra, hogy azon tisztikar működése felett, melynek mandatumja lejáró félben van, egy kis bírálatot tartunk.

A költségvetés szerint a jövő évi kirovás minden adóforint után 82 kr. lesz, tehát adóforintonként 6 krral több, mint a mult évben, s több, mint akármelyik évben a lefolyt 6 év alatt volt, s így, ha a kirovás ez emelkedését tekintjük, úgy tűnik fel, mintha pénzügyi helyzetünk hanyatlást mutatna.

Itt azonban csak egyetlen egy körülményre kell a költségvetésnél mutatni, s azonnal kitérünk, hogy ez a többlet nem a kormányzat hátrányára, hanem arra esik, hogy a regale megváltása következtében Szentesten e címen eddigi 30,000 frt jövedelme 22 ezer frtra szállt le, s így az itt mutatkozó 8 ezer frt évi veszteség az, ami jövő évi költségvetésünk szerint az évi kirovások terhét a mult évvel szemben emeli. Ez azonban oly körülmény, melyért a városi tisztikart és a mai kormányzatot felelőssé tenni nem lehet.

Ha tehát az itt mutatkozó különbségből eredt kirovási többlettől eltekintünk, akkor a jövő évi költségvetés ugyanazon helyzetet mutatja, amit 1872-től tapasztalunk, hogy kirovásokunk átlaga 70–80 kr. között mozog.

Közterheink tehát ma nem nagyobbak, mint amilyenek 1872-től 1884-ig voltak.

S ha most már ezen pénzügyi helyzettel szembeállítjuk, hogy a lefolyt 6 év alatt Szentest városa mily óriási alkotásokat vitt keresztül, szinte hihetetlennek látszik, hogy ezek

lehetőségek voltak a közterhek fokozatos, mondhatni nagyobb mérvű emelkedése nélkül.

Ha vesszük, hogy a lefolyt 6 év alatt a már azelőtt megkezdett s nagyobb arányú fejlődésnek indult járdaépítés csaknem teljes befejezést nyert az egész város területén; a világítás behozatott, a piac rendeztetett, ártézi kut furatott, vasut, gimnázium, keramit ut épített, szóval oly óriási alkotások történtek Szentesten 6 év lefolyása alatt, melyek közel 700 ezer frt kiadást igényeltek, s mindez keresztül lett vite a nélkül, hogy közterheink emelkedtek volna: ez oly jelenség, mely páratlanul áll az alföldi városok kormányzásában, s méltán úgy tárja fel városunk hatóságának és képviselőtestületének működését, mely előtt kalapot kell emelnünk.

S így mondani is felesleges, hogy városunk jövő évi költségvetését általános tárgyalás alá elfogadjuk. De lapunk jövő számában a részleteknél kardinális észrevételeket teszünk, melyek kell, hogy a költségvetés bilancát javítsák.

— **A megyei tisztújítás érdekében** meg volt az első pártatlan értekeztet. Az értekeztet, mint azt már előzőleg írtuk, Fekete Márton, Kiss Zsigmond, Novák József és Ujhelyi Nándor képviselők hívták egybe f. hó 23-ikára. A központból és a járásokból mintegy husz tekintélyes képviselő vett részt az értekezteten. Az értekeztet, Fekete Márton ajánlatára, egyhangulag Kiss Zsigmondot választá elnökévé, ki az értekeztet megnyitván, előterjeszté, hogy a küszöbön álló megyei tisztújítással szemben az egész országban megindult a mozgalom, s ez nem hagyhatja érintetlenül Csongrádmegyét sem; mert a tisztújítás nálunk is meg fog tartatni a jövő hó 19-én, tehát már egy hónap sem választ el az időtől bennünket. S amennyiben úgy lehet, hogy ez lesz az utolsó alkalom, mikor a törvényhatóságok tisztújító jogukat gyakorolják, s előre látható, hogy akik most megválasztatnak, azok fognak örökös tisztviselőkké kineveztetni; ez magában véve elég fontos ok arra, hogy a megye közönsége az eddiginél nagyobb érdeklődést tanusítson a választás iránt. De ha e nagy fontosságú ok fenn nem forogna is, tekintve, hogy a megye közönségének az a tisztújítással a főcélja, hogy minden állásra a legmegfelelőbb emberek alkalmaztassanak; így, hogy e célt elérje a megye közönsége, kell, hogy már most előleges értekezteten e célból főként a járásokra nézve, hol a megyei adminisztrációban a legtöbb baj észlelhető, bizonyos elvi megállapodások jöjjenek létre, melyek annak idején a tisztújításra ez irányban döntő befolyást gyakorolhatnak. Ez alkalommal azonban, azt hiszi, hogy személyi kombinációkba hamar volna belebocsátkozni.

Fekete Márton megyebizottsági tag állt fel ezután s egy erőteljes beszédben körvonalozá,

hogy mi lehet a célja a jelen értekeztetnek és mely körben kell mozogni a tanácskozásnak. Azon véleményben van, hogy a jelen értekeztet személyi kombinációkba ne bocsátkozzék, sőt a központi tisztállásokra nézve se történjék semmi megállapodás, mindez tartassék fenn majd azon nagy értekeztetre, melyre a megye összes képviselői meg lesznek hívva. Legkivált a járási tiszt állásokkal szemben tartja szükségesnek az elvi megállapodást, s ez is mozogjon az eddigi gyakorlat és szokás korlátai között. Eddig ugyanis a járások képviselői értekeztetben szoktak megállapodni arra nézve, hogy kiket akarnak a maguk részére járási tisztviselőkké? — Ezt az eljárást tartja szóló most is alkalmazandónak; mert legkivált a járási képviselők ismerik saját járási adminisztrációjuknak előnyét és hátrányát, s így legközvetlenebbül ők képesek megítélni, hogy mily személyváltogatások azok, melyek a járások jó adminisztrációját biztosítják? S mert fel kell tenni, hogy a járásokat ezen irányu megállapodásukban csak a megye közérdeke, a jó és kifogástalan adminisztráció megteremtése vezérli, ennél fogva a járások meghallgatandók; de szónok véleménye szerint a járások megállapodása döntő befolyást a megyei képviselőhatározására nem gyakorolhat, csak akkor, ha a megállapodás, illetve a kombinált személyek csak akkor tarthatnak a képviselők egyetemes támogatására igényt, ha minden tekintetben birnak azzal a feltételekkel, melyek együttvéve egy kifogástalan megyei tisztviselőt nyujtanak. Miért is indítványozza, hogy ezen értekeztetből hivassanak fel a járások a mondott célból leendő értekeztet megtartására, s megállapodásaikat közöljék a jelen értekeztet elnökével. — Ezen megállapodások felett majd a megye összes képviselői közbenjöttével tartandó értekezteten döntenek a képviselők.

Ezen indítványt, Sima Ferenc, Novák József, Szobotka Gusztáv, Hegedüs István és Tari Endre felszólalása után, egyhangulag elfogadta az értekeztet, s a járási értekeztet összehívásával Csongrádon Ujhelyi Nándor, Szegvár és Mindszenten Wimmer Károly, a tápé-dorosmai járásban Hegedüs István megyei képviselők bizattak meg.

Ezzel az értekeztet véget ért.

— **Kossuth Lajos honossága és az országgyűlés.** Irányi Dániel határozati javaslata, melyben — különös tekintettel Kossuth Lajosra, — az 1879. évi L. t. c.-nek a magyar állampolgárság elvesztéséről szóló rendelkezését kérte, a képviselőház f. hó 22-iki ülésében került tárgyalás alá. — Irányi beszéde, melylyel határozati javaslatát indokolta, egyike volt a legszebbeknek, melyek valaha a magyar képviselőházban elhangzottak. Nemes páthosszal, fenkölt eszményiséggel beszélt a hazaszeretetről, a külföldre szakadt emigránsok rajongó honvágyáról és minden szavában éreztette, hogy e lelkes és fájdalmas nyomásokat ő a saját visszaemlékezéseiből veszi beszéde keretébe. Midőn Kossuth nevét említette, viharos éljenzés támadt az ellenzé-

ken, mely csak megújult, midőn beszéde tovább folyamán Kossuth nagy alakját rajzolta. „Miért zárják el a hazát — ugymond Irányi — azok előtt, akik azt úgy szeretik? Egy Kossuth Lajos elöl, aki, mint szerető fiu, édesanyjának nevezi a hazát, s akit a magyar nemzet édes atyjának nevez? Egy Kossuth Lajos szünjék meg néhány hét múlva magyar állampolgárnak lenni?! . . . .” Irányi gyújtó beszédének hatása alatt nem egy nő sirt a karzaton, s az ülésteremben nem egy képviselő szemében csillogtak könnyek.

Irányi beszédére Tisza Kálmán azzal válaszolt, hogy a törvény módosítását nem tartja szükségesnek, és pedig azért nem, mert törvényt nem egy emberért szoktak alkotni. Különben Kossuth úgy sem szünik meg állampolgárnak lenni; mert elfogadta a városok diszpolgárságát. — Irányi figyelmeztette a miniszterelnököt, hogy a törvényt csak a törvényhozás van hivatva magyarázni, ugyanazért nem fogadja el a miniszterelnök ajánlatát s fentartja határozati javaslatát. Irányi ezen kijelentése után újból felszólalt Tisza Kálmán, s kijelentette, hogy ha ragaszkodik is Irányi a javaslathoz, ő és akik körülötte ülnek, Kossuthot honpolgárnak fogják tekinteni; majd vádolta a függetlenségi pártot, mely Kossuthot hontalanná akarja tenni. — Mondanunk is felesleges, hogy a miniszterelnök e kijelentése a függetlenségi pártban nagy felháborodást szült, s a „Le vele!” — „Ki vele!” kiáltások a szelidebb megjegyzések közé tartoztak.

Helyi és megyei hírek.

— **Személyi hír.** Zsilinszky Mihály, megyénk főispánja a ma reggeli vonattal érkezik haza körünkbe.

— **Képviselők igazolása.** A megyei igazoló bizottság f. hó 22-én tartotta a I. évi nov. 6-an megtartott megyei képviselő választás igazolása érdekében ülését. A választás ellen az egész megye területén csak a szentesi első és második alválasztó kerület választása ellen, s külön Percel János bíró megválasztása ellen volt kifogás beadva. Az első alválasztó kerület választása ellen általánosságban azért; mert itt a kaszinó helyiséggel járó tagsági kiáltás bőségesen kihasználattott arra, hogy a megválasztottak bejussanak; a második alválasztó kerület ellen azért, hogy ott egy ember az apja he-

lyett szavazott; miután azonban az első kerületben magok, kiknek kezéből a választási cédulát egyes derék uri emberek kitépték, panaszt nem emeltek, a második kerületben pedig azért; mert a megválasztottak közül az, a ki legkevesebb szavazatot nyert, 41 szavazatot kapott, az ellenpártnak legtöbb szavazata pedig 12 volt, s így az egy törvénytelen szavazat a választás eredményére döntő befolyással nem volt; ennél fogva e két kerület választása ellen általánosságban beadott kifogás egyhangulag elejtettet. Hosszabb vitára adott azonban alkalmat dr. Percel János bíró megválasztása ellen dr. Filó Lajos és Tóth Kálmán adóügyi tanácsnok által beadott kifogás. Dr. Percel ugyanis, még nem lakik és nem fizet két év óta Csongrádvármegye területén adót, s így az 1886. XXI. tc. 20. §. e) pontja értelmében nem választható képviselővé. Szeder János, Novák József és Temesváry Antal járásbíró azon okon, mert a kifogást beadók bizonyítványokkal nem igazolták, hogy Percel bíró nem lakik két év óta Csongrádvármegye területén, igazolatlan javasolták az illetőt, Sima Ferenc ellenben kijelenté, hogy ellenzi az igazolást; mert köztudomású, hogy nevezett bíró egy óta lakik Szentesen, s mert meg van arról győződve, hogy dr. Percel, mint törvény tudó, sőt mint bíró, e szerint a törvénynek alkalmazója, maga tiltakoznék ellene, hogy a törvény világos rendelkezése ellenére, becsmepeszessék a megyebizottsági tagok közé. — Az igazoló bizottság azonban nevezett, bár köztudomású, hogy egy éve lakik Szentesen, s így megyei képviselő nem lehet, a törvény világos rendelkezése ellenére, igazolta. — Ez ellen azonban Sima Ferenc igazoló bizottsági tag óvással fog elni; mert a törvénynek, törvénynek kell lenni mindenkiel szemben!

— **Restauráció.** A f. évi december 19-én megejtendő megyei tisztújításra vonatkozó pályázati hirdetményt lapunk mai száma hozza. Akik tehát a vármegyénél valamely tiszt állás elnyerésére reflektálnak, eziránti kérvényeiket Zsilinszky Mihály főispán nevére címezve, december 15-éig nyújtsák be.

— **Vasutügy.** Csongrádvármegye vasutügyi bizottsága a szentes-vásárhely-makói vasut kiépítése ügyében holnap, f. hó 25-én délelőtt értekezletet tart. Az értekezleten, melyet Zsilinszky Mihály főispán hívott össze, Török Zoltán országgyűlési képviselő és Fleischnann József mernökön kívül, jelen lesz a tenyő-kunszentmártoni vonalresz érdekeltje is.

— **A megyéről.** Csongrádvármegye közgazdasági bizottsága, mint azt már jeleztük, f. hó 26-an délelőtt 9 órakor ülést tart. — Ugyancsak a megyei közegészségügyi bizottság f. hó 30-an délelőtt 10 órakor tart ülést. Targyai lesznek ez ülésnek: 1. A dajkálásra kiadott csecsemők gondozása tárgyában alkotandó szabályrendelet elkészítésére kiküldött bizottság javaslata. 2. Az ebtartási szabályrendelet módosítására kiküldött bizottság javaslata.

— **Az iparos ifjak bálja.** Regtől megszoktuk már, hogy a legsikerültebb mulatságokat

iparos ifjuságunk, a helybeli ifjuság legélelmesebb része szokta rendezni. Nos, ebben a meggyőződésünkben csak megerősített a tegnapi est, illetőleg az ekkor tartott táncmulatságuk, mely úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben a legsikerültebbnek mondható. A kávéház nagytermében csak úgy nyüzsgött a sok, szebbnél-szebb táncosnő, kipirult arccal röpülve a zene ütemei szerint, mert az iparos ifjak táncmulatságain — dicséretükre legyen mondva — nem uralja az ifjuságot az az affektált blazirtság, mely az ajtófélfákhoz állva, pirulni kényszeríti őket az űlve maradt táncosnők előtt, hanem gondoskodik a rendezőség az ifjussággal együtt, hogy ha meghívta a közönséget, hát mulattassa is őket kellőképen. — Az első négyest 60 pár táncolta.

Jelen voltak: Bese Tini, Balogh Julianna, Bugyi Giza és Berta, Borsos Sz. Eszter, Deák Mari, Danics nővérek, Gerec Julianna, Hajdu Mari, Hedrich Erzsébet, Jelenfi Mari, Juhász Eszter, Kiss nővérek, Krecsmári Róza, Kotvics Juci, Kiss Mari és Juszt, Keresztes N. Lidia, Kanfi Horváth Eszter, Kálmán Julianna és Mari, Kanfi H. Eszter, Mácsai Erzsébet, Módla Mari, Mészáros Mari (Mindszent), Németh Eszter, Pap Erzsébet, Piti Mari, Rákóci Mari, Somodi Julianna, Soós Julianna, Szabó Mari, Sarkadi N. Eszter, Szabó Julianna, Szrenkányi Lina, Tóth Vilma, Táncos Ilka és Terézia, Váróci Tini, Varga Juszt és Mari, Varga Eszter és Julianna, Zsoldos Zsuzsanna. (A menyecskék és mamák nevei elhagyásáért a tudósító szives elnézést kér.)

— **Okmányok átadása.** Szücs János volt pénztárnok és Keresztes Nagy Imre volt ellenőr által vezetett közpénztári naplók okmányai f. hó 20., 21. és 22-én adattak át bizottságilag az új pénztári tisztésnek.

— **A szentesi 48-as népkör** ma, vasárnap, saját helyiségében (Halász-Szabó-féle ház) Katalinbált rendez. Kezdeté 6 órakor, belépti díj személynként 60 kr.

— **Seson-bazár.** Mint értesülünk, Wellisch Vilmos törekvő fiatal kereskedőnek december hó 1-én a Pollák Emanuel-féle házban nagyszabású bazárt nyit, melyben a legújabb divatu, elegáns seson-tárgyak lesznek kaphatók. E körülményre már most felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Csalási kísérlet a csongrádi takarékpénztárban.** Ilyen cím alatt lapunk múlt számában leírtuk, hogy milyen hallatlan rafinériával kiesztelt csalást akartak a csongrádi takarékpénztárban elkövetni. A megejtett vizsgálatból az derült ki, hogy özv. Barna Ferencné szül. Martonosi Rozál csakugyan nem vette ki a 669 frt 45 kr. Az tény, hogy valaki az ő tudta nélkül kivette a pénzt, az is tény, hogy a takarékpénztári könyveskéje meg van hamisítva, de hogy ki vette ki a pénzt, ki hamisította meg a könyvet? azt csak még távolról sejtji, hogy ki követhette el. Az is kiderült, hogy ő neki arról a két takarékpénztári könyveskééről, a melyek egyikét a 2 frt 50 krról május 25-én, a másikat, a

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

Tünde Álom.

— Mese. —

A multkor elindultam hazulról; szivarra gyujtottam, sétabotot vettem a kezembe s mentem. Nagyon soká mehettem; mert a nap mar magasban járt az égen. Utam illatos réteken vezetett; mindenfelé pompázott a mezei virág, mely sűrű szőnyegként terült el mesze, meddig a szem látott. A nap örömtől ragyogott; oly derűlten nézett szét égi trónjáról, mintha velem együtt örülne a viruló tájnak. A fák lombjain madarak zengtek vidám dalt; elvitték a légbe, fel a magasba, s onnan beszélték el örömlüket.

Egy kies folyó partjához jutottam; ágya széle füzekkel szegve, mik a vízbe hímázták lombos ágait. A víz meg összecsókolta őket, úgy játszottak egymással. Szélein tiszta kavics hevert, s a gyermeket nevetgélve szótták át vele a keskeny vizet. — A habfodrok, mint pajkos gyermekek, ütök-kergették egymást; fürge halacska futottak versenyt a csacska hullámokkal; néha magok közé kapták a habok, megint kivetették, s egymás háttára dobálva, vitték magokkal messzire. Az átlátszó tükör fenékén tisztán csillámlott a kavics, mit a hab simára csiszolt; arcom olyan bámészan nézett fel reám a homokos ágyból, mintha ma látna először.

Egyszerre hangos kacaj s vig dalnak hangjai ráztak fel merengésemből; bűvös, tündéri, hangok, mik a lelket bilincsbe verik; kis csolnakot hímázt a hullám; körül volt fonva virágfüzzérrel; végein

szomorú fűz hús ága hímáztá lombjait; bájoló lánykak ültek benne; a csolnak ezüst oldalán napsugar tündökölt, s a vizet rózsaszínre festette; a leánykak hús ernyőt vontak ki, s fejüket hajtották az árnyékba, másik meg végig nyult a puha szőnyegen, s nézte a fodros hullámokat, a mint örvényt képezett a könnyű evező körül. Kicsiny lábaikat a langyos vízbe mártogatták, s mikor ringó csolnakuk közelebb hajolt a vízhez, síkogatva kapták ki, mintha feltek volna az enyelgő haboktól.

Soha sem láttam ilyen bájos jelenséget. Azt hittem, hogy álomom s valami tündérlakta vidékre jutottam. A leányok egyike észrevett s társainak valamit sugott. Azok reám néztek s fejök bólintásával valamit jóváhagytak. Könnyű csolnakjokat felém fordították, s az a ki, észrevett, kikialtott hozzám: „Ifju, jöjj be hozzánk társul.” Hangja csengett, mint ezüst s oly hívóan nézett rám, hogy ellent nem állhattam. Beugrottam csolnakjukba s a legszebbik maga mellett helyet mutatott. „Ha már itt vagy ifju, légy segítségünkre s vedd kezébe az evezőt, ti pedig leányok pihenjete.” — Aztán felém fordult. — „Lovagunkká avatunk s reád bizzuk magunkat; vigy el minket messze, hol az örök ifjuság lakik, onnan aztán vissza jöhetsz egyedül; de ha megbántad, hogy nekem engedél, csak egy szót szólj, s kiteszlek a partra.” Hangosan csengett a vizen kacaja; a többi is mind utána nvetett. Kezét megragadtam s ajkammal érintve, mondám: „Elmegyek veletek, a hová ti mentek.”

Csak most mertem megnézni, kik közé jutottam. Szépek voltak egytől egyig, mint a mesebeli tündérek. Talán azok is voltak. Holló hajjal, szivar-

vány szemölddel, szemök fényesen ragyogott, mint tündöklő csillag az égen; ajkuk kicsiny, rózsapiros; természetök igéző s könnyű, mint a hab. De mindnyájánál szebb volt az én társnőm. Haja finom, mint a szőke selyem, kék szemé tán az ég azurja volt; keresztül világított rajta a menyország minden üdvével; testét alig fedte a selyem szövet; hó vállait s karjait csak kibontott haja védte a nap ellen, mikor a szellő betakarta véle. Szemébe tekinttem, ő is reám nézett: mind a ketten meg akartuk egymást nézni. Hosszan néztük egymást s csak szemek beszélték. Kezét az enyémben fogtam; nem vonta vissza. Érintésére szívem sebesen vert, hol elhalt, s keblem emelkedett: talán az ébredő szerelem vett lélekzetet benne. — Szép szemére levonta pilláit s havas arcát rózsafátyol vonta be, minő az ég, ha hajnal hasad. Odahajoltam hozzá s rebegeve szólottam: „Szerelek.”

Talán meg se hallotta, csak gondolta, mit mondtam. — Fejét vállamra hajtva, sokáig ott tartotta, aztán reám nézett.

— De nagyon szeress ám, szivednek egész szerelemet nekem add, a miként én adom neked az én szívem.

A többiek alig figyeltek reánk, mintha tudták volna, hogy ez így fog megtörténni.

Oh, de boldog voltam; karommal átfogtam, megéreztem szíve dobogását, néztük egymást s nem is tudtuk róla, hogy minket más is néz.

Egyik tündértársnőm hirtelen elkiáltotta magát. „Megérkeztünk!” Kedvesem megrezgett a szóra s vele én is körülnéztem: hol vagyok?

(Folyt. köv.)

4 frtról szólót pedig máj. 29-én az ő nevére helyezték el a takarékpénztárba, sejtelmé sem volt. Urv. Barna Ferencné szül. Martonosi Rozál asszonynak még két nagyobb összegről szóló takarékpénztári könyvecskéje van, a melyeknek kamatait szintén tőkésíti. Tegnap éppen lovat szándékozott venni s e célból akart nagyobb összeget kivenni, mitsem gyanítva ment el a takarékpénztárba, a hol meglepetve hallotta, hogy a pénzt már kivették. A rejtélyes család, a melyben az öreg asszony ártatlansága kiderült, a feny. törvényszékhez fog áttétetni.

— **Hoffmann Jakabnál 7 és 14 kros** norinbergi cikkek kaphatók.

Hírek a szomszédból.

— **A gőzgépezőket** és kazánfűtőket vizsgáló bizottság f. évi december 1-én délelőtt 10 órakor Békés-Csabán vizsgálatot tart.

Irodalom.

— **A 30.000 példányban megjelenő „BUDAPEST”** című képes politikai napilap, — mely immár XIII-ik évfolyamát futja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hírlapirodalmunkban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott emezetis fűggetlen irányának és kitűnő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest”, — nem csinálva kétkulcsos politikát, mint az mai napság már a hírlapirodalomban is szokásos, — nyíltan és kitartóan Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önálló vámtérletünk, nemzetünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön külképviseletünk; szóval odatörekszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésében politikai életünknek olyan kitünőségei támoztják, mint Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Tórs Kálmán, Petrich Ferenc, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Toth Ernő, Enyedi Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtelen hozott már a „Budapest” nagyérdemű közleményeket, s a kiknek ígéretét bírja szerkesztőség, hogy a lapot szemléleg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondolt, fordít, hogy olvasói úgy a hazai, mint a külföldi nevezetesebb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Belsőben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Petervarott, Rómában, Szófiában, Zagrában és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzoló küldött a „Budapest”. — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkfia külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóit, kiktől több eredeti rajz vár megjelensre. — A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest”. — Tárca-rovata élénk és változatos: a mit elegendő igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Ábrányi Emilől, Bartók Lajostól, Illyés Báltintól, Incedi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencől, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Mórtól, Revicky Gyulától Várady Antalól, stb. — Tárcaikat írtak: Ábrai Károly, Bródy Sándor, Degre Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József, gr. Murai Károly, Porzolt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlóképp mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekedvén, hogy ne csak érdekfeszítő, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezeséget nyújtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Mátrai B. Béla, Tolnai Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezeket kivül, „Uj Budapest” cím alatt vasárnaponként humorisztikus hetimelléklet is csatoltatik a főlaphoz egészen ingyen. E humorisztikus melléklet kifigurazza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz jóízű adomákat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig minden héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között értékes jutalomkönyveket sorol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata úgy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít, s a közigazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessék: úgy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi barátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 frt; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt.

A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek:

Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki fél évre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Kis képes naptárát ingyen vagy a nagy képes naptárt 40 kr-ért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be: az a „Kis Képes Mese-naptárt” ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 kr-ért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala. IV. ker., Sarkantyús-utca 3. sz. a.

— **A „Kis Ujság”** hazánk legolcsóbb politikailag független néplapja. — Jelszava: „Népjólét és független Magyarország!” Van benne jó vezércikk, a legfontosabb politikai hírek, érdekes helyi és vidéki közlemények a legkimerítőbb tudósításban, 2 érdekesítő regény stb.

Előfizetési árak: 1 hóra 75 kr., egy negyedévre 2 frt 25 kr., egy félévre 4 frt 50 kr. — Mutatványszámokat ingyen küld a „Kis Ujság” kiadóhivatala, Budapest, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. szám.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Sicíliai regény. — 59. közl.

IV.

Egy drága fürdő.

Zsuzsanna egy fiúval ajándékozta meg férjét. Kényesebb lévén, mintsem hogy gyermekét maga nevelhesse volna, egy szép és erőteljes calabriai nőre bízta azt, ki a gyermeket Martorano grófnő szemei előtt szoptatá a magáéval együtt.

Az ifju anya szenvedett gyermekének távolléte miatt; sem a világ zaja, sem az ünnepélyek fénye, melyeket Diodato rendezett számára, nem oszlathatták el bánatát, mely lelkén rágódott.

Minden gondolata, szívének minden érzelme Calabriában voltak gyermeke mellett, s óhajta várá annak visszatértét.

Diodato észrevéve nejének ezen óhaját, mely már-már hervasztani kezdé Zsuzsanna szépségét és egészségének aláásával fenyegetett.

Nejének s gyermekének napjai kedvesek voltak előtte. Nem gondolhatott nyugtalanság nélkül arra, hogy ha szerencsétlenségére elvesztené őket, úgy a Martorano családnak vissza kellene adnia nejének hozományát, melyet már rég felemésztett.

Elhatározá tehát, hogy Calabriába fog valakit küldeni, elhozandó onnét a gyermeket dajkával együtt.

Ezen határozat a marquisnő szívet örömmel tölté be. Számolván a napokat s órákat, midőn fiát viszont láthatja, végre elhatározá magát is az utazásra, s lázas izgatottsággal készült az utra.

Az agg Pietro de Campo-Forte marquis, kinek több elintézendője volt a Martorano családdal, szintén részt akart venni az alkalmatlanságban. Az elutazás reggelén Diodato hirtelen rosszul érezé magát.

Nélküle kellett tehát utnak indulni, ha csak nem akarák e várva-várt utazást elhalasztani. — Zsuzsanna nem is ingadozott a kettő között. — Könyűtelt szemekkel ölelé meg férjét s ajánlá őt öreg szolgáltnak gondjába, s beülvén a kocsiába, melyben az agg marquis már várt reá, megigéré, hogy két hét lefolyta előtt vissza fog térni.

Diodato szemeivel kíséré őket, és midőn eltűntek az utról, rögtön elveté magától az álcát, melyet betegsége tettetésére használt, s visszanyeré egyszerre egészségét.

— Thadeo, — mondá a hajdani halásznak, — menj az öreg Izsákhhoz s mondjad meg neki, hogy várok reá lakásomban, hol megköthetjük az alkat, melyben már megegyezünk. — Thadeo már távozott, midőn Diodato visszahívá őt: — Ne felejtse őt az északi kis kapun vezetni be hozzám.

— Minden kegyelmes uram parancsa szerint van elrendezve.

— Jól van, — felelé a marquis kacagva.

Thadeo távozott. Midőn Diodato egyedül látá magát, zsebéből egy ócska kulcsosomagot vont elő, s felnyitá a szekrényt, melyben Zsuzsanna ékszerreit őrizé. Feltöré a lakatot, a gyakorlott tolvaj ügyességével, s kiszorá az asztalra a kincseket, melyek abban tartalmazták.

Azon drágakövek között, melyeket Zsuzsanna hozományával kapott, ott voltak azon gyémántok is, melyeket anyja haldokolva hagyott hat hónappal házassága előtt Diodatorra.

Az agg Campo-Forte marquis inkább éhen halt volna, mintsem ezen kincsekhez nyuljon, melyeket sohasem tekintett vagyonához tartozóknak. Ezen gyémántok évszázadok óta apáról fiura szállván, a Campo-Forte család szent örökségét képezék.

Azonban Diodato Zsuzsannának ajánlá azokat házasságuk napján, s az ifju marquisnő az ereklyéket ékszerembe foglaltatá, hogy ünnepélyes alkalmakkor hasznukat vehesse.

Gyermekkorra óta ismeré Diodato e gyémántok mindegyikének történetét s értékét; kedve volt tehát megtudni összes értéküket. Pontos vizsgálatok után tehát abban állapodott meg, hogy a legalacsonyabb ár szerint is huszonezer aranyat tesz ki értékük.

(Folytatása következik.)

Elhaltak névsora.

Szentes, 1889. november 17-től november 24-ig.

Hoffer Erzsébet, 4 éves, Tüdőlob. — Nagy Rozália, 2 hónapos, ránggörcs. — Mészáros Sándor, 29 éves lépdaganat. — Debrecenyi Lidia, 1 hónapos, bélhurut. — Vári Ferenc, 5 hónapos, tüdőhurut. — Szabó Lidia, 26 éves, hashártyalob. — Neumann Ignác, 24 éves, vesebaj. — Berényi Mária, 34 éves, öngyilkos, kutba ugrás által. — Fábian János, 68 éves, tüdővész. — Vida Erzsébet, 1 hetes, születési gyengeség. — László Erzsébet, 6 napos, születési gyengeség. — Gebei Julia, 16 éves, agyvelőlob. — Varga István, 70 éves, aggkór. — Bálint Anna, 19 éves, szívvelhűdés. — Cirbus József, 62 éves, tüdővész. — Kálmán Julianna, 52 éves, gyomorrák. — Kerekes Nagy Zsuzsanna, 3 hónapos, bélhurut.

Nyilt-tér.

Nyilatkozat.

Alulirottak ezennel kijelentjük, hogy a Boros Sámuel ur makói lakos és Sima Ferenc ur között felmerült becsületbeli ügy, közbenjöttünk, mellett a lovagiasság szabályai szerint elintéztést nyert.

Kelt Szentesen, 1889. november 18.

Szathmáry Ede s. k. Kristóffy József s. k.
Novobácky Győző s. k. Fül Gábor s. k.
mint Sima Ferenc ur megbízottjai.
mint Boros Sámuel ur megbízottjai.

7693—89. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegyében az 1883. év dec. havában megejtett általános tisztújítás alkalmával 6 évre megválasztott megyei tisztviselő megbízatása a folyó évi december hó 31-ik napján lejárván, a nagymélt. magyar királyi belügyminisztériumnak f. évi október hó 14-én 67800. szám alatt kibocsátott körrendeletére való hivatkozással, — melynek értelmében a tisztújítás még a f. év december havában megejtendő, hogy az illetők igényeik érvényesítésére elegendő időt nyerhessenek, — felhívom az érdekelteket, kik a vármegyénél rendszeresített, akár választás, akár kinevezés által betöltendő tiszt állások valamelyikére pályázni óhajtanak, hogy a kellő módon, különösen pedig a tisztviselő minősítéséről szóló 1883. I. t. cikkben az egyes állásokra előirt minősítésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket Csongrádvármegye főispánja, méltóságos Zsilinszky Mihály urhoz címezve **f. évi december hó 15-éig** nyujtsák be.

Szentes, 1889. nov. 18.

Stammer Sándor,
alispán.

1—3

Üzlet átvétel!

Alulirott van szerencsém Szentes város és vidéke n. é. közönségének becses tudomására hozni, hogy a helyben hat év óta fenálló

„Csuray Ferencz fia”

cég alatti

kalap-üzletet

f. évi november hó 1-én minden hozzátartozókaival együtt átvettém, s azt ezentul **egyedül, a saját nevem alatt** fogom folytatni.

Üzletemben mindennemű kalap a legjobb és legfinomabb minőségben kapható, s a n. é. közönség igényeit annál inkább ki fogja elégíteni, mert azok saját készítményeim s jóságukért mindenkor kezeskedem.

Midőn ezen körülményt a n. é. közönség becses tudomására hozni bátorkodom, szabad legyen becses pártfogásukat továbbra is kérni, azon ígéretem nyilvánítása mellett, hogy mindig csak a legszebb és legjobb minőségű kalapokkal fogok szolgálni.

Tisztelettel

Csuray Ferencz fia,
ifj. Csuray Mihály.

Üzlethelyiség I. t. kurcpart-utca 25. szám.

3528. a. ü. 889.

Hirdetmény.

Az iparhatósági megbizottak működési ideje ez évi december hó 31-én lejárván, a földművelés, ipar és kereskedelemügyi miniszterium 1875. évi 52211. számú rendelete értelmében azok újra választandók.

Értesítetük az iparos és kereskedő osztály, hogy a választásra jogosított iparosok és kereskedők névjegyzéke a városi adóhivatalnál f. évi nov. 30-tól december 8-ig közszemlére lesz kitéve. Ezen idő alatt ezen névjegyzék bárki által megtekinthető és az ellen Szentés város tanácsánál, mint első fokú iparhatóságnál december 15-ig felszólamlás nyújtható be.

Városi adóhivatal.

Szentés, 1889. nov. 21.

Tóth Kálmán,

a. ü. tanácsnok.

1-3

7219.—889. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A Csongrádvármegye törvényhatósága kezelésé alatt levő „**Horgosi-Kárász-alapítvány**”-nál **árva növendékek számára megnyitott egy ösztöndíjas helyre** ezennel pályázat nyitattik.

Az alapítványi okirat szerint a 33,333 frt 33¹/₃ krt tevő alapítványi tőke után az időnkénti kamatláb szerint befolyó kamatok négy egyenlő részre felosztva, adományoztatnak Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsági közgyűlése által legérdemesebbnek ítélt két árva fiú és két árva leány növendéknek.

Pályázók igazolni tartoznak:

1) hogy magyar nemzetbeli, csongrádvármegyei illetőségűek;

2) hogy elemi tanulmányaikat befejezték és az elemi iskolán felülálló valamely nyilvános hazai tanintézetnek vagy nevelő intézetnek növendékei;

3) hogy mint jeles tehetségű tanulók, kellő erkölcsi viseletet és szorgalmat tanúsítottak;

4) elemi tanulmányaikat végzett folyományok által a községi tanító vagy tanítói tesztület meghallgatásával, az illető községi iskolaszék, — az elemi iskolán felülálló tanintézetek növendékei által pedig az illető tanintézet igazgatósága részéről kiállítandó bizonyítvány

csatolandó, annak igazolásául, hogy folyományok az ösztöndíj elnyerésére érdemes.

Megjegyeztetik, hogy a néhai Horgosi Kárász Istvántól és Fáy Kunigundától negyedizig leszármazó utódok, bár nem volnának is árvák; a mennyiben segélyre szorulnak, az ösztöndíj elnyerésében mások felett elsőbbséggel bírnak; megkivántatik azonban ezeknél is a jó viselet és a tanulmányban legalább kielégítő előmenetel.

Egyébiránt a bővebb tájékozást nyújtó alapítványi okirat alólirt alispáni hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

A fentiek értelmében szerkesztendő és hitelt érdemlő okmányokkal felszerelendő pályázati kérvények **1889. évi december 31-ig** alólirt alispáni hivatalnál nyújtandók be.

Kelt Szentésen, 1889. november hó 4-én.

Stammer Sándor,

alispán.

Hirdetmény.

Az alsó és felső csordajárás legelő ez évi december 1-től 1890. évi február 1-ig terjedő időre, juhlegeltetésre f. évi november 25-én délután 3 órakor a tanácsteremben haszonbérbe, —

a Kurcamederben termett nád f. évi november 26-án délelőtt 9 órakor a szegvári határtól kezdve a Széchényi kertig, délután 2 órakor a Széchényi kerttől kezdve a csongrádi határig, több szakaszokban, azonnali fizetés mellett, a helyszínén tartandó árverésen el fog adatni. Bérleti és venni szándékozók a kitűzött helyre ezennel meghivatnak.

Szentés, 1889. nov. 15.

Nagy Imre,

tanácsnok.

Bor- és sörház a „Hársfá”-hoz**BUDAPEST**

2-3

Fürdő-utca és Erzsébet tér sarkán.

Borjupörkölt galuskával . . .	20 kr.
Angolsült főzeléssel . . .	25 "
Lében sült főzeléssel . . .	25 "
Borjuvésés főzeléssel . . .	25 "
Marhagulyás burgonyával . . .	18 "
Sertéskaraly főzeléssel . . .	25 "
Halmayonaise	30 "
Marhasült főzeléssel . . .	25 "

Kanász-Nagy Antalnak

Fertőn (Nagynyomás szélben) 20 hold szántó és kaszáló földje van — tanyaépületekkel együtt eladó; értekezhetni a helyszínén, vagy I. tized 469. szám alatt a tulajdonossal.

7553. 1889. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Szentés város szervezési szabályrendeletének 314—1889. sz. törvényhatósági bizottsági határozattal jóváhagyott módosítása folytán, a nevezett város előjárósága kebelében 600 frt évi fizetéssel javadalmazott **aljegyzői állás** rendszeresítettén, annak szabályszerű választás útján leendő betöltése céljából az 1886. évi XXII. t. c. 82. §-a alapján ezennel pályázat nyitattik s az ezen állást elnyerni óhajtók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. c. 3 vagy 6 §-aiban meghatározott elméleti képzettségeket igazoló, hiteles bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényeket bezárólag f. évi **november hó 26-ig** alólirt alispáni hivatalnál nyújtsák be.

Szentésen, 1889. november 15-én.

Stammer Sándor,

alispán.

1890. január 1-ével új előfizetést nyitunk a

„MERCUR”

XX. évfolyam.

XX. évfolyam.

hiteles sorsolási tudósítóra.

A nagyszámú sorsolási lap közül a „Mercur” az elismert megbízhatóságával, legtekintetesebben és világosan szerkesztett huzási jegyzékével fogva kitűnik. A „Mercur” magyar-német szövegben hónaponta 2-3-szor jelenik meg, nyomban minden nagyobb és fontosabb huzás után.

Minden előfizető ingyen kapja a „Mercur”

Sorsolási évkönyvét 1890-re,

mely teljes hátralék-kimutatást tartalmaz az összes, 1889. december végéig kisorsolt és még be nem váltott magyar, osztrák és külföldi sorsjegyekről, továbbá az általános sorsolási naptárt 1890. évre.

Mindamellett, hogy a „Mercur” anyaga napról-napra szaporodik, a lap előfizetési ára változatlan marad, és pedig:

egész évre 2 frt

bérmentes postai szétküldéssel együtt.

Mutatványszámokat kívánatra egy egész hónapig

ingyen és bérmentve küldünk.

Előfizetéseket elfogad a

„MERCUR”

1-10

kiadóhivatala

Budapest, V., Dorottya-utca 12.

HIRDETMEY.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, miszerint mi az ottani jó hírnevű kereskedő cégnek:

SZÉNÁSSY FERENCZ URNAK

eredeti és kifogástalan minőségük folytán közkedvelt

doboz-theánk és palaczk-rumunkban**egy dusan felszerelt eladási raktárt átadtunk.**

Az eladás **budapesti eredeti áron** történik. — Együttal biztosítjuk a nagyérdemű közönséget, miszerint mindenkor főtörekvésünk leendő, csakis kifogástalan finom minőségű áruk pontos kiszolgáltatása által, általános és teljes megelégedését kiérdemelni.

B u d a p e s t e n, 1889. november hóban.

Kiváló tisztelettel

DIETRICH ÉS GOTTSCHLIG,

cs. és királyi udvari szállítók s thea- és rum-nagykereskedők.

Valódi francia és magyar Cognac.

Eredeti sósorszeszi!